C/2024/2110

2024.3.11.

Elnevezés bejegyzése iránti kérelem közzététele a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 50. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján

(C/2024/2110)

Ez a közzététel az 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 51. cikke alapján jogot keletkeztet a kérelem elleni felszólalásra, amely az e közzététel napjától számított három hónapon belül tehető meg.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

„ISTARSKI MED / ISTRSKI MED”

EU-szám: PDO-HR+SI-2833 – 2022.3.14.

OEM (X) OFJ ( )

1. **Elnevezés (OEM vagy OFJ)**

„Istarski med / Istrski med”

2. **Tagállam vagy harmadik ország**

A Horvát Köztársaság és a Szlovén Köztársaság

3. **A mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírása**

3.1. *A termék típusa*

1.4. osztály: Egyéb állati eredetű termékek (tojás, méz, különböző tejtermékek a vaj kivételével stb.).

3.2. *Az 1. pontban szereplő elnevezéssel jelölt termék leírása*

Az „Istarski med / Istrski med” az *Apis mellifera* méhek által növényi nektárból vagy élő növényi részek nedvéből, illetve növényi nedveket szívó rovarok élő növényi részeken kiválasztott anyagából előállított méz, amelyet a méhek begyűjtenek, saját különleges anyagaik hozzáadásával átalakítanak, raktároznak, dehidratálnak és lépekben érlelnek.

Fizikai-kémiai jellemzők:

– Víztartalom ≤ 18,6 %.

– Diasztázaktivitás ≥ 10 a Schade-skála szerint, kivéve az akácmézet, amely esetében ≥ 3.

– HMF ≤ 15,0 mg/kg.

Virágpor-összetétel:

Az „Istarski med”/„Istrski med” virágpor-összetételének tükröznie kell a 4. pontban meghatározott terület növényzetét. A méz típusától függően a virágpor-összetétel nagy részét a következő családok nektártermő növényfajaiból származó virágpor teszi ki: *Fabaceae, Sapindaceae, Rhamnaceae, Cornaceae, Brassicaceae, Loranthaceae, Malvaceae, Liliaceae, Lamiaceae, Fagaceae, Rosaceae, Apiaceae, Salicaceae, Adoxaceae, Ericaceae, Asteraceae, Oleaceae, Araliaceae, Ranunculaceae, Asphodelaceae, Anacardiaceae*. A következő családokba tartozó nektártermő növényfajokból származó virágpor is jelen lehet kis mennyiségben: *Aquifoliaceae, Boraginaceae, Amaryllidaceae, Asparagaceae, Scrophulariaceae, Urticaceae, Campanulaceae, Fumariaceae* és más családok.

([1]) (HL L 343., 2012.12.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1151/oj).

Az „Istarski med” / „Istrski med” mézben a következő családokba tartozó nem nektártermő növényfajokból származó virágpor is jelen lehet: *Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Helianthemum* spp., *Papaver* spp., *Plantago* spp., *Betula* spp., *Alnus* spp., *Carex* spp., *Pinus* spp., *Cistus* spp., Poaceae és Pinaceae, *Fragaria vesca, Cupressus sempervirens, Olea europaea, Filipendula ulmaria, Vitis vinifera, Corylus avellana*, és más növényfajok virágpora kisebb arányban.

Fizikai-kémiai jellemzők:

A méz típusa	Elektromos vezetőképesség
Akácméz	≤ 0,25 mS/cm
Zsályaméz	0,20–0,55 mS/cm
Gesztenyeméz	≥ 0,8 mS/cm
Virágméz	≤ 0,8 mS/cm
Lombhullató fák harmatméze	≥ 0,8 mS/cm
Hegyipereszlény-méz	≤ 0,8 mS/cm
Hársméz	0,5–1,1 mS/cm

Virágpor-analízis:

	Leírás
Akácméz	A fehér akác (*Robinia pseudoacacia* L.) virágporát kell tartalmaznia, és jelen lehet benne az alábbi növényekből származó virágpor: Rosaceae, Fabaceae, *Cornus sanguinea*, *Prunus* spp., Poaceae, *Salix* spp., *Fragaria vesca*, *Quercus* spp., *Fraxinus* spp., *Lotus* spp., *Ligustrum vulgare*, *Helianthemum* spp. A mézben izolált formában jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: *Cornus mas*, *Aesculus hippocastanum*, Apiaceae, *Loranthus europaeus*, *Acer* spp., *Pinus* spp., *Plantago* spp. *Filipendula ulmaria*, *Castanea sativa*, Lamiaceae, Brassicaceae, *Asparagus* spp., *Tilia* spp., *Taraxacum officinale*, *Phacelia tanacetifolia*, *Paliurus spina christi*, *Olea europea*, Asteraceae (*Solidago* növénynemzetség).
Zsályaméz	Legalább 15 %-ban zsályából (*Salvia officinalis* L.) származó virágport kell tartalmaznia. A mézben jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: Rosaceae, *Robinia pseudoacacia*, *Quercus* spp., *Prunus* spp., *Paliurus spina christi*, *Olea europea*, *Ligustrum vulgare*. A mézben izolált formában jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: Poaceae, *Pistacia* spp., Lamiaceae, *Filipendula ulmaria*, *Cornus sanguinea*.
Gesztenyeméz	Legalább 85 %-ban szelídgesztenyéből (*Castanea sativa* Mill.) származó virágport kell tartalmaznia. A mézben izolált formában jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: *Paliurus spina christi*, Fabaceae, Rosaceae, *Pistacia* spp., *Prunus* spp., *Salix* spp.
Virágméz	Változó arányban tartalmazhatja a következő növényekből származó virágport: Fabaceae, Rosaceae, *Quercus* spp., *Prunus* spp., Poaceae, *Paliurus spina christi*, *Acer* spp., gombaspórák, *Salix* spp., Apiaceae, *Robinia pseudoacacia*, *Fraxinus* spp., *Fragaria vesca*, *Cornus sanguinea*, *Lotus* spp., *Lamiaceae*, *Castanea sativa*, *Aesculus hippocastanum*.

Lombhullató fák harmatméze	A mézharmat elemei (gombás spórák, gombafonál-részek, zöld alga) és a nektártermő növényfajok virágporszemei közötti aránynak legalább 1,5-nek kell lennie, és változó arányban a következő növényekből származó virágpor is jelen lehet: Fabaceae, *Castanea sativa*, Rosaceae, *Salix* spp., *Paliurus spina christi*, *Robinia pseudoacacia*, *Cornus sanguinea*, *Prunus* spp., *Lotus* spp., Poaceae, *Quercus* spp., *Olea europea*, *Fraxinus* spp., *Filipendula ulmaria*, *Fragaria vesca*, Asteraceae (*Solidago* nemzetség), Apiaceae, *Tilia* spp., *Taraxacum officinale*, *Pinus* spp., *Loranthus europaeus*, Liliaceae, *Ligustrum vulgare*, Lamiaceae, *Helianthemum* spp., *Cornus mas*, Brassicaceae, Asteraceae (*Taraxacum* nemzetség), *Acer* spp.
Hegyipereszlény-méz	Legalább 20 %-ban hegyi pereszlényből (*Satureja montana* L.) származó virágport kell tartalmaznia. A mézben jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: *Hedera helix*, *Satureja montana*, Fabaceae, *Tilia* spp., Rosaceae. A mézben izolált formában jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: *Castanea sativa*, *Echium vulgare*, *Filipendula ulmaria*, Liliaceae, Poaceae, Asteraceae (*Solidago* nemzetség), Asteraceae (*Taraxacum* nemzetség), *Centaurea jacea*, *Fragaria vesca*.
Hársméz	Legalább 25 %-ban hársból (*Tilia* sp.) származó virágport kell tartalmaznia. A mézben jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: Rosaceae, *Quercus* spp., Poaceae, *Paliurus spina christi*, Fabaceae, *Castanea sativa*, *Fraxinus* spp., Asteraceae (*Solidago* nemzetség). A mézben izolált formában jelen lehet az alábbi növényekből származó virágpor: *Vitis vinifera*, *Trifolium* spp., *Sambucus nigra*, *Ranunculus* spp., *Phacelia tanacetifolia*, Liliaceae, *Helichrysum italicum*, *Helianthus annuus*, *Centaurea* spp., *Centaurea jacea*, *Carex* spp., Asteraceae, Apiaceae.

Érzékszervi jellemzők:

	Szín	Szag	Íz
Akácméz	élénksárgától a sárgáig terjedő, majdnem színtelen	enyhe, a csak mézgyűjtésre használt lépre, a friss viaszra és az akácvirágra emlékeztető	édestől nagyon édesig terjedő, nem tartós
Zsályaméz	vörösesbarna, narancssárgás-vörös, sárgásvörös, borostyánsárga, zöldes árnyalattal	fás jegyek, kellemes	enyhén csípős, tartós, édes, enyhén kesernyés
Gesztenyeméz	vörösesbarna	közepesen intenzívtől intenzívig terjedő gesztenyevirág-illat	intenzív, kesernyéstől nagyon keserűig terjedő, hosszan tartó közepesen édestől édesig terjedő
Virágméz	sárgától sötét borostyánsárgáig terjedő	kellemes, virágos, kompót-, rétivirág-, viasz- és cukorillat pikáns lehet	édestől nagyon édesig, enyhén savanyútól savanyúig terjed, tartós
Lombhullató fák harmatméze	élénk világosbarnától sötét vörösesbarnáig terjedő	intenzív fa- és karamellillat	enyhén csípős, fára vagy karamellre emlékeztető, mérsékelten édes
Hegyipereszlény-méz	borostyánvörös	aszalt gyümölcsös	édes, tartós és enyhén savanyú
Hársméz	sárgától borostyánig terjedő	hársfavirág, mentol, citromhéj és fa markáns és frissítő illata	mérsékelten édes, enyhén savanyú, enyhén kesernyéstől mérsékelten keserűig terjedő, frissítő, tartós

3.3. *Takarmány (kizárólag állati eredetű termékek esetében) és nyersanyagok (kizárólag feldolgozott termékek esetében)*

–

3.4. *Az előállítás azon műveletei, amelyeket a meghatározott földrajzi területen kell elvégezni*

Az előállítás valamennyi lépésének – a méhek legeltetésétől a méz kitermeléséig – a földrajzi területen belül kell történnie.

3.5. *A bejegyzett elnevezést viselő termék szeletelésére, aprítására, csomagolására stb. vonatkozó egyedi szabályok*

Az „Istarski med” / „Istrski med” csomagolása kizárólag a 4. pontban meghatározott földrajzi területen történik, elsősorban azért, hogy biztosítsák a termék nyomonkövethetőségét, és ezáltal eredetiségét és sajátos jellemzőit. Ez segít minimálisra csökkenteni annak kockázatát, hogy a termék minősége a hasonló termékekkel való keveredés révén romoljon, ami nagyobb valószínűséggel fordul elő, ha a csomagolás a meghatározott földrajzi területen kívül történik.

3.6. *A bejegyzett elnevezést viselő termék címkézésére vonatkozó egyedi szabályok*

A termék előrecsomagolt formában történő forgalomba hozatalakor az „Istarski med” vagy „Istrski med” elnevezést a csomagoláson szereplő bármely más elnevezésénél nagyobb betűtípussal kell feltüntetni. A címkén szerepelnie kell egy azonosító sorozatszámmal ellátott bélyegzőnek és az egységes szimbólumnak (logónak).

A termékleírásnak megfelelő terméket forgalmazó, az „Istarski med” / „Istrski med” oltalom alatt álló eredetmegjelölést használó valamennyi szereplő azonos feltételekkel jogosult a bélyegző használatára.

Az egységes szimbólum egy váltakozó szürke és fekete vízszintes csíkokkal színezett mézcsepp egy stilizált méhsejtet ábrázoló sárga hatszög előtt. A hatszög alatt nagybetűkkel az „ISTARSKI MED” felirat szerepel a horvát változat esetében (1. ábra), a szlovén változat esetében pedig az „ISTRSKI MED” felirat (2. ábra).

1. ábra

2. ábra

4. **A földrajzi terület tömör meghatározása**

Horvátországban az „Istarski med” / „Istrski med” előállítási területe az Isztriai-félsziget és annak Isztria megyében található szigetei, amelyeket Opatija, Lovran, Mošćenička Draga és Matulji községek, Cres és Lošinj szigete, valamint a kisebb Unije, Ilovik, Susak és Vele Srakane szigetek, továbbá több lakatlan sziklasziget követnek. Szlovéniában az előállítási terület a szlovén Isztria régiót foglalja magában, amely Koper, Izola, Piran és Ankaran községekből áll.

Szlovéniában az előállítási terület határai egybeesnek Ankaran és Koper községek északi határával, amely a szlovén-olasz határon Lazaret/Lazzaretto határátkelőhelytől a Dolina Glinščice/Val Rosandra természetvédelmi park melletti Koper és Sežana községek közötti határig terjed. A földrajzi terület Koper és Sežana községek határvonala mentén folytatódik Ocizla falutól délre és Črnotiče falutól északra, azután a Slavnik természetvédelmi parkban, és annak északkeleti szélén halad át, amíg eléri a horvát határt.

5. **Kapcsolat a földrajzi területtel**

5.1. *A földrajzi terület sajátosságai*

A területre jellemző számos kedvező tényezőnek köszönhetően Isztria gazdag és sokszínű növényvilággal rendelkezik. Ezek közül az elsődleges tényező Isztria földrajzi elhelyezkedése, ezt követi éghajlata, domborzata, petrográfiai összetétele és talaja.

A földrajzi terület egyedi éghajlati adottságokkal rendelkezik; az éghajlat nagyon heterogén, főként azért, mert félszigetként Isztriát három oldalról tenger veszi körül, de azért is, mert az Adriai-tenger északi szélén, a Földközi-tenger és Eurázsia kontinentális része között helyezkedik el. A szélességi foktól és a domborzati jellemzőktől függően Isztria három éghajlati övezetre oszlik. A középső és a déli partvidéki részre mediterrán éghajlat jellemző, míg az északi és a szárazföldi rész mérsékelten meleg, nedves éghajlatú, forró nyarakkal. Északi, kontinentális részén a szubmediterrán éghajlat uralkodik.

Az „Istarski med” / „Istrski med” különböző típusai a növénytársulásoktól függően változnak, amelyek pedig az éghajlat, a talaj és a domborzat kölcsönhatásától függően változnak. Földrajzi szempontból Isztria a Földközi-tenger, valamint a Dinári-hegység és az Alpok hegyvidékei közötti választóvonalon helyezkedik el, így növényzetét e régiók növényzete jellemzi. Ezért az Isztriai-félszigeten több vegetációs terület található, és ez a változatos növényzet fontos alapja az „Istarski med” / „Istrski med” különböző típusai előállításának. A tengert szegélyező keskeny terület növényvilága a földközi-tengeri térségre jellemző, azaz magyaltölgyek örökzöld erdői és cserjések nőnek itt. A molyhos tölgy és a keleti gyertyán lombhullató erdői Isztria erdei növényzetének legelterjedtebb formái, amelyek Isztria szárazföldi területének nagy részén elterjedtek, az örökzöld vegetációs övezetétől Isztria középső részéig. Az ilyen típusú növényzetet a molyhos tölgy vagy a közönséges tölgy uralja, amely a magyaltölggyel együtt a mézharmat jelentős forrása. Gesztenyefák Učka lankáin, Lovran felett és Isztria nyugati részén (Bujština) találhatók, főként a molyhos tölgy és a keleti gyertyán erdőiben, a korábbi vörös talajokon kialakult mély savas talajok miatt. Ezek a szelídgesztenye-fák elegendő mennyiségű nektárt biztosítanak, és ezeknek köszönhetően a meghatározott területet a horvát régiók olyan kategóriájába sorolják, amely még mindig jó állapotban van, és ahol olyan kivételes gesztenyemézet lehet előállítani, amelyhez egyetlen fajtát használnak fel (fajtaméz). Isztria délkeleti részein nagy mennyiségben megtalálhatók az orvosi zsálya és az eszpartófű növénytársulásai, amelyeket legelőként használnak, és amelyek jelentős mennyiségű nektárt biztosítanak, továbbá lehetővé teszik a mediterrán éghajlatra jellemző legdrágább méztípus, a zsályaméz előállítását. Ugyanakkor ez a terület az a legészakibb pont, ahol az orvosi zsálya őshonos formájában elterjedt. A vegetáció szempontjából Isztria legváltozatosabb része a molyhos tölgyek és a harmatfű területe. Az akácfaerdők túlnyomó része a középső és északi részen helyezkedik el, de egyesek tovább terjednek a mediterrán éghajlati övezetbe, ahol a mediterrán növényvilággal párosulnak, megfelelő nektárforrást biztosítva. Ez a fő növényfajokkal együtt hatással van az akácméz sajátosságára.

A Cres-Lošinj szigetcsoport növényvilágának leírásában Wallnöfer (2008) megállapítja, hogy a feljegyzett 1 130 taxonból 253 csak Cres szigetén, 273 pedig csak Lošinj szigetén volt megtalálható. Cres szigetének északi, szubmediterrán részén a sziklás növényzet legjelentősebb növénytársulásai az orvosi zsályával, valamint csenkesz- és perjefélékkel borított legelők. Osoršćice területe mintegy 700 növényfajnak ad otthont, ami Lošinj teljes növényvilágának kétharmadát teszi ki.

Miloš Furlan (2007) azt írja az Isztriai-félsziget szlovén részén található méhlegelők jellemzőiről, hogy „a területen szinte mindegyik tipikus szezonális legelő megtalálható, a kora tavaszitól a legfőbb akác- és szelídgesztenye-legelőkig és az őszi növényzet kínálta őszi legelőkig, ezt követően pedig megjelenik a fákon a mézharmat, valamint be lehet gyűjteni a különböző érett gyümölcsök, például a füge, a szőlő és hasonlók édes anyagait.”

5.2. *A termék sajátosságai*

Az „Istarski med”/„Istrski med” sajátossága az előállításának alapját képező természeti erőforrásokból ered. Ritka élelmiszerként a méz sajátosságából (a virágporszemek jelenlétéből) adódóan jól jellemzi azt a területet, ahol előállítják. A két – mediterrán és kontinentális – biogeográfiai régió határán fekvő Isztria növényvilágát tekintve kivételes régió.

Az akácmézben az alábbi növényfajok virágpora nagy mennyiségben megtalálható: *Fraxinus*, a Rhamnaceae családba tartozó növények, *Salix*, *Loranthus europaeus*, *Cotinus coggyria*, *Prunus* f., *Vicia*, *Trifolium pratense* gr., *Coronilla*/*Hippocrepis*, *Chamaerops* és *Filipendula*, míg különböző tanulmányok azt mutatják, hogy az akác virágporának jellegzetes aránya 7 % és 60 % között mozog, így a származás meghatározásakor figyelmet kell fordítani a sajátos fizikai vagy kémiai jellemzők azonosítására.

Az akácmézből vett minták eredetét a nagyon alacsony elektromos vezetőképességi értékek (0,11–0,18 mS/cm) is megerősítették, mivel ezek az értékek az akácmézre jellemzőek.

A méz kristályosodásának teljes hiányát is megfigyelték, amely tulajdonság általában a repcenektár jelenlétével függ össze. Mivel megerősítést nyert, hogy ebben a fajta mézben nem található repcéből származó virágpor, azt a következtetést vonhatjuk le, hogy ez az Isztriai-félszigetről származó akácméz sajátos jellemzője.

A gesztenyemézről ismert, hogy nagy mennyiségű virágport tartalmaz, amely az Isztriából származó mintákban minden esetben több mint 90 %-ot tesz ki. Ezenkívül az Isztriából származó gesztenyeméz virágpor-összetétele eltér a szomszédos országokban, például Olaszország alpesi régiójában termelt mézfajtákétól, amelyekben a hegyi növényzet, például az *Ericaceae* és a *Tilia* növénycsaládhoz tartozó fajok virágpora dominál.

A virágmézmintákban jelentős arányban találtak a *Castanea* és *Prunus* f. növényekből, kisebb arányban pedig a *Rubus* f., a *Clematis*, a *Castanea*, a *Brassica* f., az Umbelliferae/Apiaceae növényekből, a Rhamnaceae családba tartozó növényekből, a *Trifolium repens* gr., a *Vicia*, a *Melilotus* és a *Coronilla*/*Hippocrepis* növényekből származó virágport. A virágpor-összetétel egyediségét a régióban jellemzően megtalálható alábbi növényfajokból származó virágpor jelenléte is alátámasztja: *Ailanthus*, *Loranthus*, *Asparagus acutifolius*, *Aesculus* és *Cotinus coggyria*.

A nektártípusú mézeken kívül Isztria méhészei a lombhullató fák sajátos jellemzőkkel rendelkező harmatmézét is termelik. A mézminták elemzése azt mutatta, hogy a mézharmat elemeinek a nektártermő növényfajokból származó virágporszemekhez viszonyított aránya 2,03-tól egészen 29,3-ig terjedt, mediánértéke 8,2 volt, ami jóval meghaladja a mézharmatmézként történő besoroláshoz szükséges értékeket (> 3). Hasonlóképpen, a virágpor-analízisek megerősítették, hogy ez a fajta méz olyan jellegzetes virágpor-összetétellel rendelkezik, amelyben nem nektártermő növényfajok, például a *Fraxinus*, a *Quercus*, a *Plantago* és a Gramineae/Pocaeae virágpora is jelen van. Ezenkívül a nektártermő növényfajok jellegzetes virágpor-összetétele a Rhamnaceae családba és a *Prunus* f. fajba tartozó növényekből áll, amelyek a minták 100 %-ában jelen voltak, ezt követte a *Castanea*, a *Rubus* f., a *Compositae* T, a *Brassica* f., az *Asparagus acutifolius* és a *Clematis*, míg a *Cotinus coggyria* és az *Aesculus* valamivel kisebb arányban volt jelen.

Az Isztriából származó zsályaméz sajátosságát annak botanikai eredete, valamint a *Robinia pseudoacacia*, a Rosaceae, a *Ligustrum vulgare*, a Fabaceae, az Ericaceae, az *Acer* spp., a *Lotus* spp. és a *Salix* spp. virágporának nagyobb arányú jelenléte tükrözi. Különbözik az Adriai-tenger északi partvidékéről származó zsályaméztől, amelyben a virágpor nagy része a Rhamnaceae családhoz tartozó növényekből, az *Acer spp*., a *Castanea sativa*, a *Myosotis spp*., a *Prunus spp*. és a *Rubus spp*. fajokból származik, míg a Dalmáciában előállított mézekre a *Paliurus spina christi*, az *Erica arborea*, a *Trifolium pratense*, a *Melilotus* spp., a *Centaurea jacea* fajok és az Apiaceae család növényfajai virágporának jelenléte jellemző.

A hegyipereszlény-méz mintáiban talált virágpor-összetétel elemzése alapján a virágpor nagy része a *Hedera helix*, a *Fabaceae*, a *Tilia* spp., a Rosaceae, a *Castanea sativa*, az *Echium vulgare* és a Liliaceae fajokból származott. Ez jelentősen eltér a Spanyolországból származó mézmintáktól, amelyekben a *Diplotaxis* spp., az *Onobrychis vicifolia*, a *Centaurea* spp., a *Lavandula latifolia*, a *Thymus* spp. és az Apiaceae virágpor dominál.

A hársmézminták elemzése azt mutatta, hogy a virágpor nagy része az alábbi fajokból származik: Rosaceae, *Paliurus spina christi*, Fabaceae, *Castanea sativa*, Asteraceae (*Solidago* nemzetség), Liliaceae, *Centaurea* spp. és Asteraceae. Az azonosított növényfajok összehasonlítása alapján nyilvánvaló, hogy eltérnek az Olaszországból származó hársmézben talált növényektől, ahol a virágpor nagy része a *Rubus* spp., a *Trifolium repens*, a *Robinia pseudoacacia*, az *Ailanthus altissima*, az *Amorpha* spp. és az *Acer* spp., virágpora volt, míg a Romániából származó hársméz virágpor-összetételét a *Brassica napus*, a *Helianthus annuus*, a *Melilotus* spp. és a *Solidago* spp. virágporának jelenléte jellemzi.

Ezek a kontinentális és mediterrán növényfajok virágporának kombinációját azonosító tudományos tanulmányok és elemzések azt igazolják, hogy az „Istarski med”/„Istrski med” különbözik a más régiókban termelt méztől. A különböző növényfajok virágporának aránya szintén hozzájárul az „Istarski med” / „Istrski med” különleges fizikai-kémiai és érzékszervi jellemzőihez (szín, íz, illat), amelyek eltérnek a más földrajzi területekről származó azonos típusú mézek jellemzőitől. Az „Istarski med” / „Istrski med” másik jellegzetessége a frissesség (a maximális HMF-érték 15,0 % mg/kg) és a legfeljebb 18,6 %-os víztartalom. E tulajdonságok megőrzése érdekében az „Istarski med” / „Istrski med” mézet nem vetik alá intenzív hőkezelésnek, ami biztosítja a termőterület sajátos növényvilágából eredő tulajdonságainak megőrzését.

5.3. *A földrajzi terület és a termék sajátosságai közötti ok-okozati kapcsolat*

Isztria olyan egyedülálló agroökológiai terület, amely a domborzat, a talaj, a geomorfológia és az éghajlat szempontjából igen változatos. E tényezők kölcsönhatása jellegzetes növényvilágot eredményez, amely számos méztípus előállításának alapját képezi. E növényzet változatossága és gazdagsága közvetlenül befolyásolja az „Istarski med" / „Istrski med" sajátos jellegét, amely egyedi ízekben és szagokban tükröződik. A bizonyos méztípusokban megtalálható virágporok arányának kombinációja sajátos érzékszervi jellemzőket (szín, szag és íz) eredményez, amelyek eltérnek a más földrajzi területekről származó, azonos típusú mézből vett mintáktól. Isztria méhészei idővel hozzájárultak a méz egyedi jellemzőinek kialakulásához azáltal, hogy megismerték a különböző mikroterületek botanikai összetételét és éghajlati jellemzőit, és ennek köszönhetően pontosabban tudják követni az egyes méztermelő növények életciklusának szakaszait. A természet és az éghajlat gondos megfigyelésével az isztriai méhészek képesek pontosan meghatározni, hogy hol és mikor kell elhelyezniük a méhkaptáraikat, illetve mikor kell megkezdeniük a méz kitermelését ahhoz, hogy biztosítsák a nektár egyedi jellegét és nagy fokú tisztaságát. Ezek a gyakorlatok hozzájárulnak a mézek kiemelkedő fajtaméz-jellegéhez. Az előállítási terület sajátos talajtani és éghajlati adottságai, a méhészek sokéves tapasztalata, valamint a múlt század elejére visszanyúló, nemzedékről nemzedékre öröklődő hagyomány az „Istarski med"/„Istrski med" mézet a fogyasztók körében elismert termékké tették.

Hivatkozás a termékleírás közzétételére

https://poljoprivreda.gov.hr/UserDocsImages/dokumenti/hrana/proizvodi_u_postupku_zastite-zoi-zozp-zts/Specifikacija%20Istarski%20med%2026-4-2023.doc

https://www.gov.si/assets/ministrstva/MKGP/PODROCJA/HRANA/SHEME-KAKOVOSTI/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-IZBRANA-KAKOVOST/CERTIFICIRANI-PROIZVAJALCI-ZASCITENIH-KMETIJSKIH-PRIDELKOV/Istrski_med_Istarski_med.pdf